

[Jens Thoft]

Somme tider kikker Landsskatteretten rent faktisk. Det sker heldigvis ikke i de 99 pct. af tilfældene, men i den sidste brøkdel af tilfældene går der mildt sagt politik i tingene. Nu vil ministeren altså have flere jurister i Landsskatteretten, men hvor er så det folkelige element? Nu vil ministeren have flere jurister i det her appel-nævn, og hvor er så det folkelige element?

Pia Gjellerup (S):

Jeg synes, at skatteministerens svar meget godt illustrerede, at det, der er tale om her, er en stor, stor flot ballon uden luft i. Ministeren smøg sig uden om to spørgsmål, som jeg stillede som indledning. Det ene er der i øvrigt blevet kredset om, det er spørgsmålet om, hvad det er for sager, som skatteministeren i dag anker til henholdsvis Landsret og Højesteret, som ikke ville blive anket efter det forslag, der foreligger. Er det sådan, at skatteministeren har anket ganske uprincipielle sager af beskeden økonomisk værdi, så synes jeg, vi skal have eksempler på dem, eventuelt endda en bekræftelse på, at det rent faktisk sker. Så kan vi se de konkrete eksempler i udvalgsarbejdet, der forestår. Men jeg kan ikke forestille mig, at de to sager, der er anket fra Landsskatteretten til Landsretten et af de år, vi har set i materialet, er sager, som er bagatelagte; det kan jeg ikke forestille mig skulle være tilfældet.

Men vi kan altså høre nogle eksempler. Ministeren fortalte i øvrigt selv om tal fra 1979 til 1985, og antallet af sager, der var appelleret til de to instanser fra skatteministerens side over disse 7 år, var under 10 i gennemsnit pr. år. Det kan da vel næppe være bagatelsager. Der må da ligge en vurdering til grund for den meget grove sortering, en vurdering, som formentlig da, må man håbe, tager hensyn til, om det er principielle sager eller sager af økonomisk betydning.

Jeg savner også et svar på spørgsmålet, om det virkelig er nødvendigt for regeringen at nedsætte et udvalg, som sikrer, at domstolene træffer afgørelse under størst mulig hensyntagen til det skattemæssigt materielt rigtige resultat. Det synes jeg faktisk er vigtigt at skatteministeren svarer på, for det er et meget betænkeligt udsagn.

Bente Søltøft (SF):

Det, der kalder mig herop igen, er skattemi-

nisterens gennemgang af, hvilke motiver skattesystemet kan have for at bringe en sag videre op i systemet. Der synes jeg, det er lidt mærkeligt, at når skatteministeren opfatter systemet positivt, bliver det pludselig til »det offentlige«, og når det handler om de små mennesker, de små individer, som prøver at trænge igennem bureaukratiet osv., så bliver det offentlige pludselig til et skræmmende »system«.

Jeg synes, det er et problem – men skatteministerens problem – hvis systemet i for høj grad har behov for en interessant afgrænsning af skattelovene, og det synes jeg skatteministeren skal tage ad notam efter denne debat.

Aase Olesen (RV):

Jeg har noteret mig, at ministeren sagde, at han var parat til at snakke om bedre retssikkerhed punkt for punkt. Det forstod jeg som en meget bred tilkendegivelse. Derfor er jeg egentlig lidt ked af, at ministeren ikke var parat til at snakke punkt for punkt om, hvad dette lovfor-slag indeholder og indebærer.

Jeg nævnte en række områder, som denne betænkning gør opmærksom på i forbindelse med en eventuel ændring af klagesystemet. Det ville jo have været rimeligt, om ministren havde kommenteret mere end en enkelt af dem. Den enkelte var, at ministeren påstod, at jeg var bekymret for, at der skulle blive flere sager, der ville gå skatteyderne imod ved Landsskatteretten. Det er ikke noget, jeg er bekymret for. Jeg refererede, at det er det, de embedsmænd, der har lavet denne betænkning, frygter. Og så havde det jo været rimeligt at høre ministerens modargumentation.

På samme måde sagde ministeren, at det er vigtigt, at man lovgiver for at få afklaret lovbestemmelser. Ja, det er jeg enig i, men den arbejdsgruppe, der har lavet betænkningen, er bekymret for, at det kan føre til meget hurtig lovgivning og måske skæv lovgivning.

Det samme gælder spørgsmålet om nævnet, som ministeren sagde skulle vurdere principielle sager og kun lade de principielle sager gå videre. Det er også det, der er refereret i bemærkningerne. Men regeringen går jo videre og siger, at foruden at det skal være principielt, skal der også være tale om, at de udgør et vist antal, altså et stort antal skatteydere med stort provenumæssigt tab for det offentlige. Altså man accepterer ikke den lidt brede formulering, at